

LISTJE IN CVETJE.

Uganka.

(Priobčil Gregor Gornik.)

Oziram z goré se v dolino,
Visoko do néba kipeč,
Pod morsko se skrivam gladino,
S pogubo mornarju preteč.
Dobiš me v pogorju,
Dobiš me na morju,
A hišica tvoja doma
Gotovo me tudi pozna.
V ljubezni do tebe srce mi gori,
Vse leto pripravljam ti tečne jedi,
Oh, ti pa kako mi poplaščaš?
Ves mrzel si, proč se obračaš!
Ker dosti zahvale ne ve ti srce,
Zato pa ugani mi pravo ime.

(Odgonetka in imena rešilec v prihodnjem listu.)

Pregovori, izreki in pametnice.

(Zapisal A. K. Sežun-ov.)

1. Veliko jih je, ki nezmernost plačujejo s ceno dragega življenja.
2. Zrelo sadje samo odleti. Čas vse prinese.
3. Plačilni dan pride sam; vsakomur je za petami.
4. Če hočeš res si ribic naloviti, Na trnek moraš vado nataktniti.
5. Človek udan strasti je blizo propasti.
6. V življenju rabi kot zabelo Molitev, pokorščino in delo!
7. Kakor lovec divjačino zalazi, Smrt se tako za hrbet nam priplazi.
8. Človeško življenje je morje, po katerem vrvé radosti in bridkosti.
9. Človeštvo dan na dan seje V mislih, v željah, v besedah. To seme navadno vzkali in rodi: Sej dobro, kdor dobrih sadov si želi!
10. Vse se spreminja na tem božjem sveti; Le dobro ostane dobro, to moraš vrjeti.
11. Slaba govornica huje bije nego toča.
12. Zakaj je hrast mej močne dejanj? Vkljub vsem viharjem je neomajan!
13. Vsakdo naj bo trden v dobrih sklepih, Potlej se sme nadejati dnij prelepih.
14. Če v dobro veš kam, Le idi sam.
15. Mnoga družba, slaba služba.
16. So tudi prijatelji, ki te na duši oslepé in oglušé.
17. Sovražniki nas tudi učé in modré.

18. Ponižen bodi v družbi
Pa zvest v svoji službi.
19. Ti na desno, jaz na levo
V dobrem nikdar ne vleciva,
Vsi jedini — vsi naprej:
Sreča z nami bo vselej!
20. Prvi sem — tja pa drugi
Običali bomo v strugi.
21. Velik je, kdor se zatajuje,
Večji še, kdor vse daruje.

Spominska knjižica.

Mnogi učenci in učenke si napravijo proti koncu šolskih let lepo knjižico („album“) ter naprosijo svoje učitelje, sorodnike, dobrotnike, tovariše in druge, naj jim ob razstanku v to knjižico zapišejo kaj lepega v trajen spomin. Videl sem že več takih spominskih knjižic in opazil v njih marsikatero lepo cvetko in mnogo koristnih zrc. Tu se nahaja marsikaj, kar bi zanimalo širše kroge, ne samo jedne osebe, kateri je bilo prvotno namenjeno; zato sem letos v „Vrtcu“ na oni prostor, kjer zbiramo „listje in cvetje“, položil tudi tako spominsko knjižico in vabim „Vrtčeve“ prijatelje, naj pošljejo, ako kje najdejo kaj prav lepega in koristnega v ta naš namen.

1.

Mladost zbeži, kot mine dōba cvetna
Zbeži lepōta lic, kot mine cvet —
In za pomladjo dōba je poletna,
Ko je narave cvet — prerōjen spet;
In ko jeseni pozne dan prispeje,
Blesti dražestno zlato sadje z veje!
Tako ti iz cvetov, v srcu zdaj cvetočih.
Ob žarkih božjih — naj zoreva sad —
Rodi radosti Tebi v dnéh bodočih,
Ko v srcu cvela več ne bo pomlad.

Posávvska.

2.

Kot pridna čebelica mnogo že let
Vaš duh si nabiral je védo za védo;
Premnogo zahteval učeči je svet,
Imel verouk pa je prvo besedo.

Počitka prinesla pa tudi ne bo
Zrelotna preskušnja in nje spričevalo;
Življenja bo šola belila glavo,
Dajala Vam posla, opravkov ne malo.

Oj, tudi v življenja še šoli imej
Uk Kristusov prednost do zadnje ure
In žena s koso pridi prej ali slej:
Sodnik Vam izkaz dá „odlične“ mature!

„Internus“ 9 jun. 1897.